

**Beograd,
Novembar 2012**

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

BOWIE !

(biografska drama)

alnov75@yahoo.com

Dramski likovi: 13 (4 žene, 9 muškarci)

Sadržaj:

Storija o životu legendarnog ropera Dejvida Bouvija je ispričana hronološki, do albuma *The Next Day* (2013). Narator je sam Bouvi, koji je odvojen od svoje okoline nevidljivim zidom i onemogućen da potpuno komunicira, kao vanzemaljac u svojoj ćeliji.

Napomena: *Dve žene i dva muškarca igraju sve ostale likove obzirom da su svi epizodni (osim Bowiea, naravno), mada to mogu, uz malo više truda, i jedan muškarac i jedna žena. Ženske likove mogu da igraju muškarci i obratno. Sve pogrešne interpretacije su dozvoljene. Štaviše, podrazumevaju se. Neke realne činjenice su namerno promenjene i prilagođene dramskom tekstu. Ovaj tekst je labavo baziran na događajima iz karijere Davida Bowiea i ne pretenduje da predstavlja objektivnu istinu već jednu od verzija događaja. Citati, faktografija i sve ostalo su, kao i drugde pozorištu, iskrivljeni i prilagođeni autorovoj viziji*

Lica:

David Bowie aka **David Robert Heyward Jones** aka **Ziggy Stardust** aka **Major Tom** aka **Aladdin Sane** aka **Thin White Duke**

Angela Bowie, eks supruga

Kurt Vonnegut Jr, pisac

Iggy Pop aka James Noel Osterbreg (za prijatelje Jimmy - za ostale Iggy)

Geraldo Rivera, najgori američki novinar svih vremena

Andy Warhol, tata-mama pop-arta

Lou Reed, King of New York

Mick Ronson, gitarista „Spiders from Mars“

Cherry Vanilla, Bowijev PR, ljubavnica, kantautorka i još štošta

Telegram Sam, Main Man aka diler kokaina

Salvador Dali, slikar

Novinarka, bilo koja

Bouvijev obožavalac

1.

Središnji deo scene je odvojen od publike providnim zidom od palac debele plastike. Delovi scene levo i desno su u mraku. Iza providnog zida, u dnu scene, se nalazi veliki orman s garderobom. Pored ormana se nalazi stalak s gitarom, s leve strane. S desne strane je štafelaj s platnima. Između zida i ormana je pokretna stolica koja je ovalnog oblika. Na stolici sedi Bowie. On je u beloj majici, belim pantalonama i nosi tamne naočare s narandžastim staklima, kao u filmu „Čovek koji je pao na Zemlju“ u sceni pre neog što će doživeti nervni slom. Noge su mu u turskom sedu. Scena je, ako izuzmemo Bouvija, u mraku. Svetlo pada na njega ali tako da se čini da ne postoji noga od stolice, kao da levitira.

BOWIE:

“ Ground control to major Tom, ground control to major Tom
Comencing countdown, engine on,
Check ignition and may the God's love be with you!“

Zastane i nakašlje se.

BOWIE (parodirajući otpeva rif iz prelaza):

Pa pa pa pa ram pa pam! Liftoff!

Pauza.

BOWIE: Postoji jedna kuća, niko ne zna gde je ali tu je, na Zemlji. Mada, neki sumnjaju da pluta u kosmosu, nedaleko od kapsule u kojoj je telo Major Toma. Drugi kažu da je u Americi, drugi u Engleskoj, treći u Švajcarskoj. To je kuća sa stotinu soba i stotinu prozora i stotinu vrata i stotinu podzemnih prolaza. Ta kuća je otkrivena i

skrivena i skrivena i otkrivena. Otkrivena je jer je napravljena od stakla i svako može da vidi čudnog čoveka koji živi u njoj. Skrivena je jer je jedan njen deo pod zemljom. Niko ne zna gde idu ti tuneli ispod nje. Neki kažu da je povezana s Australijom, Japanom, Nemačkom, Turskom. Njen čudni gazda, priča se, samo skoči u jednu od rupa i eno ga, za sekund, na drugom kraju sveta. Drugi kažu da nije kuća neka posebna znamenitost već njen gazda jer ga niko nikada nije upoznao iako ga, čini se, stalno gledaju. I, što ga više gledaju, sve im je čudniji. Ali oni ne znaju da ta kuća ima jednu manu. Jer, ma koliko ona bila prozirna, u njoj nema ogledala. Osim u jednoj sobi. A to je čudno ogledalo, ogledalo koje gazdi pokazuje onaj lik koji je čak i on zaboravio.

Bowie hitro ustane. Pali se svetlo na centralnom delu scene.

BOWIE: Otkriva mu samog gospodara tog bizarnog zamka, onakvog kakav zaista jeste.

Bowie spušta šaku na providni zid.

BOWIE: Uvek sam imao tu čudnu, bolesnu potrebu da budem nešto više od ljudskog bića. Da ponovo izmislim sebe. Bio sam lepo i talentovano dete iz Južnog Londona. Slikao sam ali nisam mogao da postanem novi Rembrant. Svirao sam saksofon, tačnije, borio sam se sa saksofonom. Tek sam devedesetih odneo prevagu. Još nisam zadovoljan. Loš sam kao džez saksofonista ali sam okej za rokenrol. Nisam bio vešt sa rigidnim, školskim stilom pismenih zadataka. Pravopis mi je bio katastrofalan. Ali, znao sam da ispričam dobru priču. Glas mi je bio miljama daleko od Elvisovog. Ali, bio sam prepoznatljiv i mogao sam da, ponekad, pevam kao Skot Voker. Znao sam da dobro imitiram ljude, njihove akcente, tikove na licu. Voleo sam spektakle, šljaštave kostime, našminkanog Litl Ričarda i sumanutog rokeru Vinsa Tejlora koji je verovao da ga jure vanzemaljci. Hello! Grounds control to Major Tom! Znete li da je to najcitiraniji rokenrol stih svih vremena? Živimo u čudnom, čudnom svetu!

Bowie zadobuje prstima po zidu i krene prema ormanu. Otvara ga. Svaki pokret mu je kao da pleše. Vadi masku iz ormana – bele je boje i stavlja je na lice. To je maska za pantomimičara.

BOWIE: Jedna od prvih stvari koje sam, nekako instinktivno osećao, bila je da sam hteo da uradim nešto drugačije. Ne samo da izađem odsviram svoje kao Dilan, Bitlsi ili Stonsi. Pozorišno. Ekstravagantno. Da prelijem svoju otuđenost, anksioznost, strast i fobije u muziku. Da ukrstim rok s pozorištem, filmom, slikarstvom. Uvek sam voleo to, kombinovanje novih stvari. Stalno novo, novo, novo... Rokenrol, bluz-rok, hard-rok, džez-rok, glem-rok, simfo-rok, krautrok.... Šta je sledeća stvar? Ne koliko košta i kako će se prodati. Šta je novo? Šta to novo donosi? Pantomimu sam učio kod čuvenog Lindzija Kempa. To me je promenilo na način na koji nisam mogao ni da sanjam. Otvorio sam se shvatio sam da sam postao čovek koji umire od svojih emocija...

Pantomimska tačka: Lice mu postane tužno, klata se kao drvo na vetru. Plače. Uhvati se za srce i iščupa ga. Ono pulsira u njegovim rukama. On se zatetura. Ispusti ga. Srce „padne“. Isprati ga pogledom. Saginje se da ga uzme. Pada na kolena. Gamiže do njega i vraća ga nazad. Smiri se, postane drvenast, uštogljen u držanju.

BOWIE: Bleskasti i pompezni dendi.

Pantomimska tačka: Podbočio se na „štap“. Vadi „sat“ koji je na lancu u njegovim pantalonama. Gleda na sat. Nonšalantno krene napred, gizdavi korakom a potom udari licem u providni zid. Stropošta se na pod. Hitro ustane.

BOWIE: Gejša.

Pantomimska tačka: Okreće leđa publici. Deluje kao da se ljubi s nekim. Ide sitnim korakom kao Japanke. Okrene se prema publici, nekoliko sitnih koraka i naklon.

BOWIE: A ja sam pevao smešne stvari kao(peva):

„Oh, beautiful baby

My burning desire started on Sunday

Give me your heart and I'll love you till Tuesday

Da da da dum da dada da dum“

BOWIE: Ili čudne pesmice kao Please, Mister Gravedigger. Hteo sam da budem Dilan. Nije uspelo. Napravio sam jedan hit, „Space Odditty“ i to je bilo to. I, u jednom trenutku, kad je, politički, hipi revolucija počela da propada, otvorio se prostor za novu, seksualnu, opasnu, subverzivnu. Mark Bolan je to prvi otkrio. Došlo je vreme za čudnu, seksualno neodređenu, intrigantnu osobu. Jednom rečju, za mene. Bio sam čovek, to jest androgin za tu ulogu. Ali, trebalo mi je dobro ime. Imenjaka Dejvi Džons je svirao u „Mankizima“ pa je to otpalo. Želeo sam ime koje je oštro, koje seče. Američki avanturista Bouvi, koji je patentirao veliki, lovački nož. Bouvijev nož. Opako, oštro škotsko prezime. Mnogo kasnije sam saznao da na škotskom geliku *boui* znači žut, to jest plavokos. Pa, i to sam skoro pogodio. Sve što je pre bilo minus sad je bilo plus. Čak je i moja proširena zenica koju dugujem tuči s školskim drugarom bila plus.

Bowie zauzme neobičan stav – leva strana njegovog tela ima mirno, muško držanje a desna ženski stav, s rukom na kuku. Desnom rukom nežno pređe preko svog levog obraza

BOWIE(feminizirano) 1972. godine sam, recimo, na nagovor moje žene i producenta, rekao da sam gej. Četiri godine kasnije sam rekao (smeška se i šmrkće, kao iskrizirani džanki): Da, ja sam biseksualan ali ne mogu da opovrgnem činjenicu da sam od toga imao itekako koristi. A i lepo sam se zabavio. Sedam godina kasnije (dubokim, muževnim glasom): Ta izjava je bila najveća greška koju sam napravio. Bio sam prikriveni heteroseksualac. (svojim glasom) Rekao sam mnogo toga. A i moja bivša žena Endži nije ostala nema.

Gasi se svetlo na centralnom delu scene. Pali se svetlo na desnom kraju scene. Na stolici sedi Endži a pored nje stoji Rivera. Ona je jako našminkana, kratke plave kose,

izblajhana i pomalo agresivna u svom držanju. Rivera ima brkove Rona Džeremija, ogavno listersko odelo, nešto ljigavo i i držanje lažnog moraliste koji krije veliku perversiziju u sebi. Aplauz i smeh publike, off.

RIVERA: Videli smo vaše fotografije s Dejvidom. Još nam nije jasno ko je momak a ko devojka.

Publika se smeje, off.

RIVERA: Recite nam šta se to dogodilo između Dejvida i Džegera?

ENDŽI: Ovako je bilo, Herald. Vratila sam se s aerodroma, došla kući i savetnica mi je rekla, čisto da me upozori: Neko je u tvojoj spavaćoj sobi. I, okej, to nije neki veliki problem. Nisam imala problema s tim. Ono što se dogodilo bilo je sledeće: zatekla sam dve gole osobe koje su spavale u mom krevetu i to su, igrom slučaja, bili Dejvid Bouvi i Mik Džeger. I to ne znači da je nešto bilo između njih. Kasnije, kad smo se razvodili, to se pojavilo u brakorazvodnoj parnici. Jednostavno, morala sam da spomenem. Ali, to je impliciralo ali nije značilo da se nešto između njih dvojice dogodilo. Nisam ih baš uhvatila *in flagranti*.

Zvuci zgražavanja i uzdisanja, off.

RIVERA. I, šta je onda bilo?

ENDŽI: Pitala sam ih šta hoće i oni su rekli da bi popili kafu i to je bilo to.

RIVERA: Ali, vaš brak nije bio konvencionalan?

ENDŽI: Ne, nije, ni u kom slučaju. Imali smo neku vrstu predbračnog dogovora. Dejvid je bio konstantno napaljen..

RIVERA: Mislite, promiskuitetan?

ENDŽI: Kao pušten s lanca, Herald.

RIVERA: Ali ste se opet venčali?

ENDŽI: Da, tada je to bilo normalno.

RIVERA: Pa, i nije baš. Imali ste nekih problema s vizom u to vreme.

ENDŽI: Da, istekla je i nisam mogla da ostanem.

RIVERA: Dakle, pragmatični razlozi?

ENDŽI: Pa, i to. Udala sam se za njega da bih mogla da ostanem u Engleskoj.

RIVERA: Dakle, ni najmanje romantično?

ENDŽI: Ni najmanje. Bio je iskren prema meni. Rekao mi je da me ne voli, u smislu da nije zaljubljen u mene ali da će se, zbog papira, venčati sa mnom.

RIVERA: Rekli ste da je brak bio nekonvencionalan. Mislite na Dejvida ili mislite i na svoj odnos prema bračnoj zajednici?

ENDŽI: Pa, noć pre nego što ćemo se venčati otišli smo kod skulptorke, naše zajedničke prijateljice. Ona je bila lepa, mlada i poželjna i... spavali smo s njom.

RIVERA: Zaista?

ENDŽI: Da, nekako smo zaronili u sve to.

RIVERA: I to je bio vaš uvod u prvu bračnu noć? U trojci? Zanimljivo!

Smeh i aplauz. Gasi se svetlo. Pali se svetlo na Bowijevoj strani scene. Bowie je u pozi s naslovne strane „Man Who Sold The World“, u ženskoj haljini s perikom na glavi. Tema „Man Who Sold The World“, off.

BOWIE: Šta se stvarno dogodilo te večeri između Mika i mene? To prepuštam vašoj prljavoj mašti.

Smeje se.

BOWIE(kao oduševljena šiparica): Mik je jednom rekao da sam: „Najslada žena koju je ikad imao“. Ali, to ste vi i želeli da čujete, zar ne? To puni časopise i diže rejting? Pa, neka bude tako. Znae kako kažu: Nema loše popularnosti! Ali, to je bio glam-rok, šokantan, seksualno ambivalentan. Morali ste da izgurate ono iza čega stojite. Ovako ili onako. Džon Lenon mi je jednom rekao: „To što ti sviraš je rok samo sa šminkom!“ I, tako je krstio glam- rok. Ali, nismo bili svuda toliko popularni. Bar ne u prvo vreme. U Americi su, recimo, cenzurisali korice mog albuma „Man Who Sold The World“ jer sam

bio u haljini. Da, Amerika još nije bila zrela za mene. A ni ja nisam mogao da nosim haljine non - stop. Jednom je dovoljno, dvaput kliše a treći put dosadno.

Skine periku i zafrljači je preko ramena. Ustaje i skida haljinu.

BOWIE: „Rebel rebel put on your dress
Rebel rebel your face is a mess
Rebel rebel how could they know
Hot tramp - I love you so!“

Ostaje u kostimu Ziggyja Stardusta.

BOWIE: U jednom trenutku mi se sve sklopilo u glavi: Litl Ričard u svojim šljaštećim kostimima, Vins Tejlor i njegova izmišljena veza s Marsovcima i sumanut i zabavljač poznat kao Legendary Stardust Cowboy. Bože, kako je taj tip bio sumanut. Pazite ovo!

Odlazi po gitaru uzima je i počne kao sumanuto da udara po žicama.

BOWIE (u kantri maniru):
„I took a triiip on a Gemini Spaceshiip
And I think about youuuu!
I passed through the shadow of Jupiter
And I thought about you
I shot my spacegun
And boy I really felt blue“

BOWIE: Znam, čudno je. Obožavao sam tu gomilu bizarne muzike koju sam tražio po celom svetu. Čudni slovenski i vizantijski napevi, zaboravljeni bluzeri iz delte Misisipija, ljudi, ekstravagantni minimalisti iz Amerike, pioniri elektro-muzike iz Nemačke, Sid Baret i prvi album Pink Flojda, sulude harmonije Frenka Zape...Sve se to nekako mešalo u mojoj glavi. Ili, neka melodija, riff, zalepi ti se u glavi...(Svira gitaru)

BOWIE: „They say I won't last too long,
On Broadway...

Run for the shadows, run for shadows,

In this golden years

Run for the shadows, run for the shadows,

In these golden years!“

Ni meni nije najjasnije zašto ali znam da sam uvek voleo da slušam one koji su potcenjeni, zaboravljeni, odbačeni na neki način. Ali, falila mi je jedna komponenta... Opasan, drugačiji tip, kakvog nije bilo na sceni. Kao Džim Morison ali više na uličnom nivou.

Rifovi „TV Eye“, Stooges, off. Na sredinu scene, iz mraka, izlazi Iggy Pop. Go je do pojasa, rasečen na par mesta, po grudima. Nosi srebrne rukavice. Skače kao da ga drmaju elektrošokovi. U ruci drži teglu u kojoj je puter od kikirikija. Maže puter po telu i baca ga tromo, ritualno, prema publici.

BOWIE: I onda je došao Igi. Kralj underdogova, potkazanih. Na svirkama je okupljao čudnu publiku: studente, ratne veterane i mentalno bolesne ljude.

Iggy se okrene prema Dejvidu i zaurla kao gnevna zver. Bowie se zaceni od smeha

BOWIE: Hahah, to je baš dobro. Sirovo. Animalistički. Sviđa mi se tvoj koncept. Jesi li nekad čuo za Antonena Artoa?

IGI: Kako?

BOWIE: Ti i tvoj bend ste fantastični. Vraški dobri.

IGI: Vraški dobri? Ti si kao neki Englez, a?

BOWIE: Želeo bih da produciram vaš album.

IGI: Aha. Dobro. A koji si mi ti?

Mrak. Svetlo na desnoj strani. Sredovečna žena s dugom, crnom perikom

ČERI: Zdravo, ja sam Čeri Vanila i želim da kažem da sam dugo radila s Dejvidom kao njegov pi ar i konsaltant dok nam se putevi nisu razišli 1974. Ili 1975. godine ne sećam se. On je stvarno uvek bio neverovatno sladak i seksi i... ne znam, delovao mi je pomalo stidljivo. Ili su Englezi jednostavno takvi. I uvek je bio cool. Dođavola, on je patentirao tu reč. Imao je smisla za odeću, to hoću da kažem. I meni su pale neke zanimljive ideje, naročito za vreme njegovog Ziggy Stardust perioda i to vreme niko ne zna da prikaže dobro. Jer, sve je bilo nekako, lagano, kao šampanjac. I opušteno. I s dosta odlazaka u kupovinu kostima i tako. Ali, to su davna vremena, Kokain niko nije smatrao za drogu. Toliko je to davno bilo. Samo sam htela da kažem još nešto, ne znam da li njegova deca gledaju ovo ali ipak ću reći. Mislim, nemaju čega da se stide. Nas dvoje smo imali aferu, ne vezu, neobaveznu. Svi su znali. I Endži. Nikad nije bilo problema oko toga. Hoću da kažem, sklonite decu od ekrana.

Nagne se napred, u šatro poverenju.

ČERI: Dejvid je bio dobar, zapravo odličan ljubavnik. Heheheh! Mogu da kažem neverovatno gibak, gotovo kao pelivan, ako znate na šta mislim. I to je okej.

Početni rifovi „Ziggy Stardust“. Svetlo. Bowie izvodi svoju koreografiju s nervoznim sviranjem gitare koje pomalo podseća na Elvisa. Bowie stane

BOWIE: Izmislio sam tog Zigija, androginog svemirca sa par karkateristika Džimija Hendriksa – levorukog, navučenog na drogu i opasno obdarenog mesiju koji dolazi da spasi svet. Bio sam on. I on je bio ja. I, s vremenom, sve sam manje ja bio ja a sve više Zigi. To je bilo potpuno sumanuto. Nosio sam šminku i kostim. Stalno. Nisam izlazio iz lika kako kažu glumci.

Prilazi providnom zidu i zalepi lice za njega.

BOWIE: Nisam mogao da živim od njega. Nisam mogao da ga isteram iz sebe.

Udari glavom u zid.

BOWIE: Nisam znao da li mogu.

Udari glavom u zid.

BOWIE: Nisam znao da li želim.

Skaljoka se na zemlju. Mrak. Na levom delu scene se pali svetlo. Momak sa Ziggy Stardust maskom na licu. Novinarka je pored njega.

NOVINARKA: Pa, kako vam se čini novi Bouvijev album?

MOMAK: Fantastičan dušice. Čovek iz kosmosa. Vanzemljac. Takvog smo čekali. Mesiju. Sav je, ono, saj faj. Bouvi je moj čovek. I moja devojka. I ja njemu.

NOVINARKA: Kako? Molim?

MOMAK: Tako srce što sam ja AC-DC – DVOSMERNNA STRUJA, ljubavi.

NOVINARKA: Mislite, volite i muškarce i devojke?

MOMAK: Pa, da. I jedni i drugi su super. Što da zakinem jedne za svoje neverovatno telo tako što spavam samo s drugima. Nego, šta radiš posle snimanja? Mogu da te ubacim između mene i drugara. Ako ti nije frka pridružila bi nam se i moja devojka.

NOVINARKA: Ne, hvala. Preskočiću.

Momak: Ne, preskačeš srce. Propuštaš. Mnogo!

NOVINARKA: Vraćamo se u studio. Ted?

Mrak. Svetlo na središnji deo scene. Bowie leži na podu i histerično se smeje

BOWIE: I onda je došla ta čuvena svirka. Moji pauci i ja. Mik Ronson je bio nezamenjiv. Bez njega bi sve bilo potpuno drugačije. Rono, jedan od najboljih gitarista s kojima sam ikad imao čast da radim.

Riff „Moonage Daydream“, off. Bowie ustaje .

BOWIE: „Keep your electric eye on me babe
Put your ray-gun to my head
Press your space face close to my love
Freak out on a moonage daydream, oh yeah!“

Solo, off. Dolazi Ronson na scenu s gitarom u rukama, prilazi mu oprezno, kao da odmeravaju snage. Bowie se pomera unazad, U Bowijevom držanju ima nečeg zverskog i izazivačkog. Ronson stane ispred zida, okrenut leđima publici. Bowie klekne. Deluje kao da ustima okida žice i, istovremeno, simulira felacio. Klimaks pesme. Mrak. Top na Bowiea. Aplauz publike, vrištanje, off.

BOWIE: Ovo je ne samo poslednji koncert na ovoj turneji nego poslednji koncert koji ćemo ikad odsvirati. Hvala.

Uzvici, negodovanje, bučanje, vrištanje. Mrak. Svetlo na srednjem delu scene. Početni rifovi „Jean Jenie“, off. Bowie ide, korakom koji prati muziku, do ormana i vadi masku odatle. To je maska koja je na tankom drvenom štapu. Na masci je lik Aladdina Sejna. Krene prema zidu, s maskom ispred lica. Pucka prstima. Prestane muzika.

BOWIE: Da, ubio sam ga. Zigi je umro da bi Dejvid mogao da živi. Ali, tek što je Dejvid prodisao pojavio se novi lik. Duh iz Hiljadu i jedne noći. Aladdin Sane. A Ladd Insane. Ludi momak. Lud od slave, seksa i droge. (Otpeva) Is there life on Mars? (mirnim glasom) No, there isn't!

Spusti masku i odjuri do ormana. Petlja po ormanu.

BOWIE: A nešto sam morao da promenim i u svom pisanju. To je tehnika koja mi je zapala za oko dok sam čitao intervju s američkim piscem Vilijema Barouza.

Izvlači makaze i stare novine. Prilazi zidu i počne da seče papiriće iz novina. Iseca delove teksta i priča.

BOWIE: Poenta je da isečete one reči iz novina koje vam se dopadnu ili zvuče neobično a da ih onda rasprostrete ispred sebe i kombinujete. To je neka vrsta tarota za tekstopisca. Evo, recimo, reklama za predstavu „crvene cipelice“. Sviđa mi se kako to zvuči, crvene cipelice. Onda, šta imamo ovde.. Bluz... Okej... Bluz se uvek uklopi u nešto. Bluz kao muzika, bluz kao tuga. Taakoc. Hanki dori. Plesni studio, drugi oglas. „Hajde da plešemo“. To je glupava fraza. Mislim da nikad nikome nisam rekao „e, hajde da plešemo“. I to ću da izrežem. I...šta imamo?

Mmmmm! Recimo... (kombinuje papiriće, slaže ih, a zatim peva)

„Let's dance!

Put on your red shoes

And dance the blues!“

Hm, ne zvuči loše! Gde sam stao? A, da! Prešao sam Veliku Baru i opasno se navukao na uspeh i soul muziku! I kokain. Živeo godinu dana na mleku i čili papričicama. Snimio „Young Americans“. Došao u Los Angeles i umro. Plašim se Amerikanaca. Oni ne pamte Niksona. Dugove koje trebaju da plate. Ne pamte ni ono što se juče dogodilo. Ali, to je bilo posle, u mojoj pesmi. Došao sam u Njujork. Tamo sam upozna Lu Rida, Ginzberga, Endija Vorhola...

Gasi se svetlo na centralnom delu scene. S desne strane se pali svetlo. Endi Vorhol sedi i guta ogromnu kašikom sadržaj ogromne konzerve „Campbell Soupa“

VORHOL: Šta se čudite? Ja sam ovekovečio ovu konzervu. Simbol potrošačkog društva i tako dalje. Logično je i da jedem ono što je u njoj. Zapravo, jedno vreme sam jeo Kempbelovu supu svakog dana. Moji poznanici su bili zgroženi, apsolutno zgroženi. Šta pitate? Za Bouvija? Taj momak mi se ni najmanje nije dopao. Snimao sam ga kamerom, kao i ostale zvezde ali on uopšte nije hteo da se drži pravila. Bio je gori od Dilana koji je bio nepodnošljivo derište. Posle je napravio pesmu o Dilanu. Prilično satiričnu i to mi se dopalo. Ali, nije mi se dopalo što je napravio pesmu o meni. Podrugljivu, primitivnu. I

još je imao muda da to odsvira preda mnom! „Endi hoda, Endi umoran, Endi zevka, pošaljite ga na krstarenje i okačite ga na moj zid!“ Koji glupav tekst. Ali, ne mogu da kažem, nije sve bilo tako crno u vezi s Dejvidom. Ima i on svoje kvalitete. Eto, tog dana kad je došao kod mene u „Fabriku“, Dejvi je nosio jako lepe cipele. Crvene kao onaj karmin koji zovu „odbljesak kurca“, sa avokado zelenim pertlama i debelim, pozlaćenim donovima. Da, baš lepe cipele!

Pali se svetlo na centralnom delu scene. Na sceni leži Bowie. Nosi belu košulju, sako, pantalone, Thin White Duke faza. Spava. Zagrljio je gitaru. Mazno se proteže i prelazi prstima preko gitare, kao da vodi ljubav s njom. Iz mraka, s desne strane, dolazi Telegram Sem. Deluje kao žena koja se na brzaka prerušila u muškarca, s balonerom i bogartovskim šeširom. Kucka po providnom zidu.

TS: E, Dejvi, Dejvi!

BOWIE (mamurno): Razbiću te! Niko me ne zove Dejvi!

TS se paranoično okreće oko sebe i šmrkće

TS: Izvini, Dejvid! Šššš, ja sam Sem i imam telegram za tebe!

Bowie odlaže gitaru i ustaje.

BOWIE: Dug telegram?

TS: Dovoljno dug da večeras budeš Bog na sceni.

BOWIE: Da vidim.

TS vadi iz džepa balonera kesicu s belim prahom i baci je preko zida. Bowie je uhvati. Uzima kesicu, otvara je a onda se okreće leđima publici. Po njegovim pokretima se da naslutiti da ušmrkava kokain.

TS: Moje rođake žele na tvoju svirku. I jedan rođak.

BOWIE: Okej. Idi kod mog producenta i reci da sam te ja poslao. Razumeće.

TS: Hvala ti. Najbolji si srce.

TS zбриše u mrak. Rifovi „Cracked Actor“, off. Bowie ide do ormana. Nabacuje sako preko ramena. Stavlja tamne naočare i uzima deo kostura - lobanju. Pleše prema zidu. Stane ispred zida, u Hamletovskoj pozi. Daje francuski poljubac lobanji. Mrak.?Pali se svetlo na desnoj xstrani scene. Za stolicom sedi Kurt Vonnegut JR, pisac. Visok, brkat čovek, razbarušene kose. Pored njega se nalazi pepeljara puna pikavaca u koju trese cigarete koje pali , jednu na drugu.

KV: Dobro večer svima, ja sam pisac Kurt Vonegat. Večeras, direktno preko satelita, razgovaramo sa čuvenim muzičarem Dejvidom Bouvijem. Dejvide, da li se čujemo?

Na središnjem delu scene je Bouvi, sedi na stolici. Iznad njegove glave je jezivo treperenje svetlosti, kao da su se svetla pokvarila. U sakou, zalizane kose, bled, deluje kao avet. Svetlo na kratko zasija a zatim mrak.

KV: Da li se čujemo? Ground control to Major Tom! Dejvide?

Svetlo se vrati na scenu. Bowie šmrkće i trese se. S vremena na vreme cupka nogom. Deluje kao neko ko je na kombinaciji alkohola i kokaina

BOWIE: Da, čujemo se Kurt. Dopala mi se „Klanica Pet“, Kurt. Veoma mi se dopala.

KV: Drago mi je.

BOWIE: Ne, drago je meni da je čovek koji je napisao toliko naučnofantastičnih romana dobio priliku da razgovara s jednim vanzemaljcem.

Vonnegut se nasmeje.

KV: Misliš na film Nikolasa Rouga u kojem si igrao vanzemaljca, „Čovek koji je pao na Zemlju“?

BOWIE: Ne, mislim da sam ja zaista vanzemaljac.

Pauza.

KV: Ti si, kao što si sam rekao, biseksualan.

BOWIE: Da, najbolja stvar koja mi se ikad dogodila.

KV: Oženjen si, imaš sina...

BOWIE: Da. To je smešno kako smo se upoznali moja žena i ja.

KV: Da?

BOWIE: Oboje smo furali s istim tipom.

KV: Kako je to biti rokenrol zvezda?

BOWIE: Ne znam. Zastrašujuće.

KV: Plašiš se nečegm posebnog ili...

BOWIE: Da, da me neko ne ubije na sceni. Ili ne baci čini na mene. U stvari, prva rok zvezda je bio Hitler. On je uspeo da od cele zemlje napravi teatralnu tvorevinu s velikim lajt šoovima koji su uključivali baklje i lomače na kojima su gorele knjige. Danas ljudi pale upaljače na koncertima. Strašno.

KV: Da li to znači da misliš da svetu ponovo preti opasnost od fašizma?

BOWIE: O, definitivno. U Engleskoj je sve zrelo da neki Hitler preuzme vlast. I od toga bi bilo koristi. Ne mislim naci Hitler, već socijalistički Hitler, to jest socijalistički diktator. U tom slučaju ja bih bio premijer. Jer mogu da manipulišem ljudima i kontrolišem ih sa scene.

KV: To što kažeš je malo besmisleno, zar ne?

BOWIE: Ništa manje od mojih pesama.

KV: Kako to misliš?

BOWIE: Moje pesme ne govore ni o kome i ne poručuju ništa. One su samo to. Tamo neke pesme. Nemaju nikakvu sadržinu, nikakvu poruku. Ni ja sam nisam stvaran. Dobar deo mene je izmišljotina, papir, mit. Ja mislim da sam 20 možda 30 posto ljudsko biće.

KV: Nije ni čudo što tako misliš. Ti i ja se bavimo različitim poslovima ali koji su, u neku ruku slični. Jer, stvarajući fikciju mi, pomalo, i sami postajemo fiktivni.

BOWIE: Znam, Kurt, ali, za mene je drugačije. Ja postajem taj lik. Ja JESAM i Zigi i Aladin Sane i Halloween Jack koji živi u gradu gladi iz mog albuma „Diamond Dogs“.

KV: Da, taj album ima očigledne reference sa Orvelovom „1984“.

BOWIE: Da, to je u stvari bila muzika za mjuzikl „1984“: Hteo sam da otkupim prava na orvelov roman ali me je njegova supruga...udovica odbila.

KV: Zašto?

BOWIE: Rekla je da sam uvrnut. Zamisli to!

KV: Reci nam, ko si sada?

BOWIE: Sad sam Thin White Duke. Najjeziviji od mojih likova. Elegantni beli Evropljanin opsednut kabalom, Alisterom Kroulijem i tajnim društvima. Stalno u pokretu. Od stanice do stanice.

KV: Dakle, vratio si se u Evropu.

BOWIE: Da, ovde ima zanimljivih bendova koji su meni ispirativni. Elektro zvuk, ledene klavijature. Kraftwerk, pre svega. I Can, samo u manjoj meri. Imate nešto slično i u Americi. To je bend koji se zove Devo. (robotskim glasom) *We are not men, we are DEVO!*

BOWIE se cereka.

KV: Gde se nalaziš trenutno?

BOWIE: O, van sebe, stvarno. Jedan magični pokret između Ketera i Malkuta.

KV. Kad smo kod stanica i tvog albuma „Station to Station“, šta se to dogodilo na Victoria Station u Londonu?

BOWIE: A, to. Bio je to početak moje turneje. Bio sam na zadnjem sedištu kabrioleta. Ustao sam i mahnuo obožavaocima.

KV: Njima je to delovalo kao da si ih pozdravio nacistički.

BOWIE: Ne, nisam. Svako ko izgleda kao ja i sedi na zadnjem sedištu kabrioleta deluje kao nacista.

KV: O-o!

BOWIE: Šta je?

Vonnegut vadi naočare iz džepa, stavlja ih i gleda pred sebe.

KV: Trenutno nismo u programu. Pustili su reklame.

BOWIE. Kako?

KV: Hmmm. Videću na teleprompteru. Umro je španski diktator Francisko Franko.

Traže od nas da prekinemo intervju kako bi španska televizija pustila važnu vest preko satelita.

BOWIE: Franko? Taj fašista? Reci im da odjebu.

Mrak. Ispred providnog zida leži, u pijanom snu, s flašom u ruci, Igi Pop. Trgne se, otpije malo i nastavlja da spava. Taj postupak ponovi još dva puta.

IGI(mrmlja u snu):

„Baby, baby, we love your lips,

Baby, baby, we love your hips,

All aboard for fun time!“

Svetlo na sredini scene. Bowie stoji pred platnom i crta. Nosi belu, raskopčanu košulju.

Deluje trezno i fokusirano.

BOWIE: Wake up you sleepy head!

Igi se trgne.

IGI: A, to si ti. Teraj se u kurac!

BOWIE: Jesi li lepo spavao?

IGI: Nema ničeg u mojim snovima. Ničeg osim nešto gadnih sećanja. A u tvojim?

BOWIE: O, svašta, stvarno svašta. Naročito otkad smo došli ovde. To je posledica. Znaš i sam.

IGI: Da, skidanje. Ali smo jednu zavisnost zamenili drugom.

BOWIE: Da, sinoć smo stvarno popili dosta s Drakulom i njegovom ekipom.

Pauza. Igi potegne viski iz flaše.

IGI: Svi su mi govorili kako si ti neki ženskasti tip. A ja na tebi to ne vidim. Previše si čvrst i odlučan za nekog ko je ženskast. I bio si uz mene. Kad sam bio lud i kad sam bio drkadžija. Samo ti i moji matorci. Niko drugi.

BOWIE: Hvala ti.

IGI. Jak tip.

Pauza.

IGI: Odvojio si više riba od mene. Gledam te otkad smo stigli u Nemačku. Stjuardese, baronese, hostese, ti si nezajažljiv.

BOWIE: Ne kao Brajan Feri.

IGI: Ako bi nam čačkali po mozgu otkrili bi da sam ja mnogo veća žena od tebe.

BOWIE: O, da me je Frojd upoznao završio bi sesiju za pet minuta.

IGI: Smučio bi mu se?

BOWIE: Ne. Sve bi mu bilo jasno. Vidiš, Igi, mene je bivši menadžer slagao. Mislio sam da je sve što imam i što dobijam besplatno a nije bilo. Kad god bih postavio neko pitanje on bi rekao: Šta ti treba to ti je u limuzini. Seks, droga, iluzija o slavi. Fame, fame, fame, fame!

IGI. Hej, slava nije tako loša stvar.

BOWIE: Obezbeđuje ti bolje mesto u restoranu i to je sve. Na kraju sam ostao bez prebijene pare. Nekad sam imao sam pun orman odela a u Berlin sam stigao s jednim odelom. Jednim jedinim, onim koje sam nosio. To me je nateralo da se promenim. Da sam vodim svoj posao i ne verujem nikome. I da niko ne može da manipuliše sa mnom preko mojih poroka.

Zastane, vadi paklu cigareta iz džepa i pali hitrim pokretom.

IGI: Niko osim tebe.

BOWIE: Da, niko osim mene. Znam da popijem ponekad i znam da popušim dve pakle cigareta ali, to je okej. Drugi je gube ali ne i ja.

IGI: Šta to?

BOWIE: Kontrolu.

Pauza. Bowie udahne dim a zatim nastavi da slika.

IGI: Šta to slikaš?

BOWIE: Dečka koji živi u stanu ispod našeg.

IFI: Onog s izbuljenim očima i velikom glavom?

BOWIE: Da.

IGI: Zašto bi neko slikao nešto tako ružno?

BOWIE: Ja nalazim ružne stvari za inspirišuće.

IGI: Ja radim ružne stvari da bih se oslobodio.

Igi pokušava da ustane. Udari guzicom u pod.

IGI: Nećeš da mi pomogneš?

BOWIE: Samo malo. Da dovršim sliku.

Igi se podiže sam, oslanjajući se malo na mišiće, malo na providni zid.

BOWIE: Ogrni nešto.

IGI: Ne, mama. Neću.

BOWIE: Igi, nosiš li ti ikad košulju?

IGI: Ne. Faraoni nikad nisu nosili košulje pa, što bih ja?

BOWIE: Prehladićeš se. Ovo je Berlin a ne Kalifornija.

IGI: Zavidiš mi na ovakvom telu, to li je, mršava engleska šargarepo?

Igi pravi komične bilderske poze .

BOWIE: O, molim te.

Pauza

BOWIE: Naravno da ti zavidim.

Smeju se. Bowie okrene platno prema Igiju.

BOWIE: I, kako ti se čini?

Na platnu je dete izbečenih očiju u dnu stepeništa.

IGI: O, jebote, odlično je! Mislim , to nije taj klinac, ali si pogodio njegovu dušu, emociju. Kul! Voleo bih da ja mogu da naslikam nešto tako.

BOWIE: Hvala ti. Slušaj ovo....

Odjuri po gitaru. Uzme gitaru i počne da svira uvodne rifove.

IGI: Šta je to?

BOWIE: To ti je novi hit.

IGI: Nije loše. A kako se zove taj novi hit?

BOWIE: Nazvaćeš ga „Lust For Life“.

IGI: Zašto?

BOWIE: Zašto ne?

Mrak. Pali se svetlo na levoj strani scene. To je Salvador Dali, s karakterističnim nakostrešenim brkovima i štapom.

DALI: Daaaali je nadreeeeealizam i nadreaeeelizam je Daaali! I Daaali prepoznava drugog nadreeaaaalistu kad ga vidi. Daaali voli tvrdu rok muziku i njen paganski element. I voli iizije pakla i čiiistilišta kao u katoličkoj veri. Daaali posebno voli eksplozivne zmije Aliiisa Kupera. Aliiis Kuperrrr je traavestit iz pakla i Daaali ga voli ali ne koliko Bouuuuuija kojeg upoznao joooš daavno u Aaaamerici. Bouiijevi stiiihovi su nadreeaaaaalizam a njegov staaaaav je zaaaauman i zaaaaošijan. Bouuuuuui je za Daaalija viiizija bića koje ima pet rogova, dvanaest života, osam repova, dvadeset i sedam kurčeva i osamnaest pičaka. Bouijev um je feerari a Dalijev um je limuuuuzina! On je za Daaalija Naarcis i mama - tata i madafaka. Salvador Daali je dolars avida što znaači da voli noovac a i Bouiiii voli maaaaani! Dali je Boui, Boui je Daaali, a obojica su - nadreeeeeaaaaaliizaaaaam!

Mrak. Tema iz „Look Back In Anger, off“. Svetlo na sredini scene. Na Bouvijevom licu je maska lica s rastopljenim bojama. On manijakalnom brzinom slika na providnom zidu. Tema prestane.

BOWIE: Pokušavao sam, kao u spotu „Look Back In Anger“, da pomoću umetnosti, pomoću platna i boje, ponovo naslikam svoj lik. Po sećanju na onog čoveka kojeg sam nekad znao. Ali, to je bilo naporno, gotovo nemoguće. Kao da sam živio u nekoj obrnutoj verziji Dorijana Greja – sve ono što sam bio u stvarnosti je bilo sve više ono što sam bio na platnu. Postao sam hodajuća slika a pravi lik je nestao.

Bowie stane sa slikanjem. Baci paletu i četkicu. Rukom razmrlja ono šta je naslikao. Padne na kolena. Skine masku. Gleda pred sebe.

BOWIE: Morao sam da nadem novog sebe, novi muzički izraz, otpevan na nekom neobičnom jeziku. Ali, opet mi je bilo lakše da manje tražim a više izmišljam.

Podigne ruku. Prsti mu se pomeraju kao da udaraju po dirkama klavijatura. Prvi tonovi pesme „Warsaw“, off. Ustaje.

BOWIE:

„Sumo vi dileho

Sumo vi dileho

Čeli venco leho

Marivo, marivo,

Aaaa,ommmmm,

Selibo sejoman

Selibo sejoman,

Sehmenko lehko

Marivo, marivoooo!“

Stropošta se na pod.

BOWIE: Posle su ovo nazvali „world music“. Hmm.

Gasi se svetlo na srednjem delu scene. Pali se svetlo na levom delu scene. Novinarka i Obožavalac. Ovaj put obožavalac nosi majicu s likom Thin White Dukea

NOVINARKA: Pa kako vam se...

MOMAK: Znam, sviđaju novi Bouvijeve albumi. On je počeo da ih štancuje, zar ne?

Mislim ima tu par lepih stvari, „Heroes“ i još ponešto ali je to tanko. Dosadno.

Instrumentalno. Metiljavo. Ko Majk Oldfield!

NOVINARKA: Da, Bouvijeve albumi se zaista slabo prodaju. Šta mislite u čemu je problem?

MOMAK: Postoje dve stvari koje pokreću rokenrol: seks i droga. Bouvi se skinuo s droga i to je šteta. Ali, mislim da to nije jedini problem.

NOVINARKA: Kako to mislite?

MOMAK: Mislim da tip ne jebe. Muzika mu je takva zato što ne jebe.

NOVINARKA: Vi ste totalno poludeli! Mark, seci ovo!

MOMAK: Ej, Dejvi, jel me čuješ? Ej! Batali taj arti-farti sranja i kreni da krešeš i šmrčeš! Treba nam ThinWhite Duke, čoveče! Vрати nam ga ili odjebi na Mars ili odakle si već došao!

Svetlo se gasi. Pali se svetlo na središnjem delu scene. Bouvi sedi u fetusnom položaju. Lagano se klata napred –nazad.

BOWIE: Neki su bili oduševljeni mojim albumima „Low“ i „Heroes“ iako su se slabo prodavali. Drugi su mislili da sam potpuno odlepio jer sam radio malo s Igijem malo s Brajanom Inom a njih dvojica imaju veze ko Bog i Ludi Šeširdija. Neki muzički kritičar je napisao, citirajući moju pesmu „Breaking Glass“ : „Dejvide, ti si divna osoba, ali imaš probleme“. Da, imao sam probleme. Zapravo, ja nisam nikad bio siguran da li ću poludeti ili ne. U mojoj porodici, po majčinoj strani, postojala je duga istorija mentalnih bolesti. Moj polubrat je takođe patio zbog toga. I, jedno vreme, bio sam ovolicno od potpunog ludila. (Peva):

And it was Stalking time
For the Moonboys
The Bewlay Brothers
With our backs on the arch
In the Devil-may-be-here
But he can't sing about that
Oh, and we were gone
Real cool traders
We were so turned on
You thought we were fakers

Pauza.

BOWIE: A onda sam, početkom devedesetih, saznao da je podigao ruku na sebe (Peva)

They say hey that's really something
They feel he should get some time
I say he should watch his ass
My friend don't listen to the crowd
They say 'Jump'
Juuuummmppp
Got to believe somebody
They say 'Jump'
Juuuummmppp
Got to believe somebody
They say 'Jump'
Juuuummmppp
Got to believe!

Mrak. Svetlo na desnoj strani pozornice. S gitarom u ruci, stoji Lu Rid. Svira rifove „Queen Bitch“.

LU: Kako da vam kažem? Imao sam neobičan odnos s njim. Nešto između ljubavi i mržnje. Bio je producent mog albuma „Transformer“, on i Mik Ronson. Uradio je fenomenalan posao. Bili smo urađeni sve vreme. Kao i onda kad smo visili po klubovima u Njujorku. I to mu nije smetalo. Naprotiv! Bio je moj veliki obožavalac. Prvi put kad me „upoznao“ bilo je posle koncerta Velvet undergrounda u Londonu. Prišao je tipu koji me „menjao“ i rekao: „Čoveče, ne mogu da verujem da ispred mene stoji Lu Rid! Drago mi je što sam te konačno upoznao!“ A taj tip je bio Dag Jul, neki bezveznjak koji je ušao u moje cipele koje su bile prevelike za njega. Svirao je u bendu koji se samo formalno nazivao Velvetima. U tom bendu nije bilo ni mene, ni Niko, ni Džona Kejla. Dejvid mi je ispričao tu anegdotu i, mogu vam reći, smejem se svaki put kad pomislim na to. Ali, jednom mi je rekao nešto što me jako povredilo. Krajem sedamdesetih mi je predložio da ponovo radimo zajedno. Ali, pod uslovom da se skinem s droge. I, šta sam drugo mogao da uradim? Drmnuo sam ga posred face!

Svetlo na centralnom delu pozornice. Ispred providnog zida stoji Bowie i „nanosi šminku“ na masku koju je stavio na lice. Na glavi mu je kapa Pjeroa iz Komedije Del Arte.

BOWIE: Veruje se da do samoizlečenja dolaziš kad sebe ne shvataš previše ozbiljno. Kad shvatiš koliki si pajac ispao. I, ja sam postao pajac. Na izmaku decenije, okružen demonima iz prošlosti, likovima koje sam kreirao. *Scary monsters, super creeps*. Mogao sam, kao pravi pajac, da im se nasmejem i ostavim ih iza sebe. Da pogledam istini u oči.(peva)

„Ashes to ashes, funk to funky
We know Major Tom was junkie
Strung out from Heaven high
And hitting an old time low

Prolazi Obožavalac ispred zida. Na nosu mu je klovnovski crveni nos.

MOMAK: E, to mi reci, batice! Najbolji album od Zigija!

Bowie prestane s pesmom i gleda za Momkom pa nastavi.

BOWIE:

My mama said ,to get things done
You better not mess with Major Tom
My mama said, to get things done
You better not mess with Major Tom!“

*Priđe zidu. Zagleda. Skine masku. Baci je sa strane. Skine kapu. Baci je na masku.
Napravi znak krsta.*

BOWIE: Ashes to ashes!Dust to dust! Amen!

Bas linija iz uvoda pesme „Under Pressure“, Queen feat. David Bowie. Bowie pucka prstima, prateći ritam

BOWIE: Mark Bolan je stradao u saobraćajnoj nesreći. Džon Lenon je ubijen.Pridružio se se Morisonu, Dženis i Hendriksu.

Bas linija, ritam

BOWIE: Trebalo je sahraniti stare navike. Stare poroke.

Bas linija, ritam

BOWIE: Pusti pankere i novi talas da kažu šta je bitno.

Bas linija, ritam

BOWIE: Juče si bio rokenrol kučka. Danas si mastodont roka.

Bas linija, ritam

BOWIE: Počelo je doba tačerizma i reganizma. Povratak konzervativaca.

Bas linija, ritam

BOWIE: Trebalo je umekšati izjave i uvući zube. Vreme je moderne kuge koju su stovrili homoseksualci.

Bas linija, ritam

BOWIE: A biseksualci preneli običnim, strejt ljudima.

Bas linija, ritam

BOWIE: Vreme pod pritiskom. Under pressure. Lalalalallaa! Why won't we give love one more chance?

Mrak.

BOWIE (slabašno): Why won't we give love one more chance?

Svetlo na desnom kraju scene. Igi Pop stoji, krvavih grudi. Uzima maramicu iz džepa i polako čisti svoje grudi. Tema, off, „Ready To Die“.

IGI: Ne sečem se na sceni. Recimo da sam se malo smirio. Pre sam mogao da uzmem žilet i, u sred koncerta, napravim par rezova. Zašto? Uradio sam nešto gadno prethodne večeri pa sam odlučio da se kaznim. I ne skačem u publiku go. Jednom je neki tip pokušao da me ujede za kurac. Ne hvala, čoveče. Nikad više! Nakon izvesnog vremena sam shvatio da je ostala samo još jedna stvar koju sam mogao da uradim na sceni. Da se ubijem ali sam to mogao da uradim samo jednom pa sam odustao. Svi smo postali proračunati u tim osamdesetim. Pitajte Dejvida o tome. Mi smo i dalje saradivali i, hvala mu, pomogao mi je oko karijere. Konačno nisam bio švorc i sjeban. I taj Berlinski zid o kojem je pevao je pao ali, znaš? Nešto je izgubljeno. Nije mi jasno šta ali nešto fali. Video sam Dejvida pre neki dan. Gostovao je na teveu, baš posle mene. Potapšao me po ramenu i rekao: „Džimi, još nisi umro?“ On je drkadžija ali jedan od onih dragih drkadžija, ako me razumete.

Mrak. Svetlo na srednjem delu pozornice. Bowie se smeška, u beloju košulji s crvenom kravatom, svetlucavom plavom sakou, s cigaretom u ruci. Ima pozu uspešnog čoveka.

BOWIE: Posle albuma „Let’s Dance“ je nastao taj period koji ja zovem „moje Fil Kolins godine“. Bio sam popularniji nego ikad, zaradio više para nego ikad, igrao u filmovima i pozorišnim predstavama. Pojavio sam se s Tinom Turner u reklami za „Pepsi Kolu“ (Smeh) Ne znam zašto, tek, očekivao sam da na mojim koncertima u prvim redovima stoje ljudi koji slušaju Igija Popa, kao pre. A umesto toga...

Nešto mu privuče pažnju. Ustaje prilazi zidu i pokaže napred.

BOWIE: Ej, srce, koliko imaš godina? Pedeset? Ko ti čuva unučice doks i na mom koncertu? Vidi, tip je isti ja. Liči više na mene nego ja. Ako izuzmemo što je računovođa i plaši se glasne muzike. Vidi nju! Srce, ti sigurno voliš kantri muziku? Voliš Lajonela Ričija? O Bože! Gde sam to došao? U Sinsinati? Drago mi je što sviram u Sinsinatiju! Ne, nije m, i bilo drago.

Off, „Bang Bang“, sa Glass Spider turneje. Dolazi Plesačica. Staje ispred providnog zida. Plešu ona i Bowie. Deluje kao da su jedno uz drugo mada ih deli zid. Gipki, usklađeni potezi ali se u njihovim pokretima oseća neki zamorn, rutina. U jednom trennutku Bowie stane. Igračica se okrene prema njemu, gleda ga par trenutaska i ode.

BOWIE: Morao sam da nešto promenim. A za to vreme svet se menjao. Po prvi put sam čuo da me neki ljudi ne podnose. Komponovali su pesme u kojima su me trpali s drugim rokenrol dinosaurima koji su zaslužili da umru. Vi možda ne znate ali ja imam jedan orman u kojem držim sve ploče na kojima se spominjem, uglavnom u negativnom kontekstu. Ponekad, s bolesnim zadovoljstvom, preslušavam te albume. Moja omiljena pesma je ona sa albuma Chumbawambe „Pictures Of Starving Children Sell Records“. Poslušajte!

Rifovi pesme „How To Get Your Band On Television“, off.

CHUMBAWAMBA:

David Bowie, the price is right
A suitful of compassion and a gobful of shite
Still the voices of those who doubt
Coca-Cola for the peasants to end this drought
David the world can only take so much
And with you around, we're in for a really hard time

Bowie pucne prstima. Pisma prestane

BOWIE: O, Bože, morao sam da se promenim! Moja karijera je postala fantastičan ubilački ambis! What a fatastic death abyss!

Tama. Svetlo na levoj strani. Devojka, novinarka, intervjuiše Bouvijevog obožavaoc koji nosi Thin White Duke majicu.

NOVINARKA: Pa, kako vam se čini nov Bouvijev album?

MOMAK: Nemam pojma, još ga nisam odslušao.

NOVINARKA: Pa, zar vi niste njegov obožavalac?

MOMAK: Pa, da, ali uglavnom starije stvari. Osamdesetih je napravio katastrofalne albume.

NOVINARKA: A devedesetih?

MOMAK: Slušao sam i ono što je radio s Tin Machine. To rade ljudi kad uđu u klimaks.

NOVINARKA: Šta to?

MOMAK: Počnu da sviraju hard rok. Čoveče, mator si, pomiri se s tim. Imaš pedeset!

NOVINARKA: A album Outside?

MOMAK: Pa, onako. Nije to on. Liči mi na neki konceptualni album. Čuo sam da je ovaj nov okej. Uortačio se sa Trentom Reznorom iz Nine Inch Nailsa. To može da ispadne zanimljivo. Ali, moraću prvo da skupim nerve pre nego što kupim album.

NOVINARKA: Hvala vam.

MOMAK: Hvala vama. I, Dejv, čuo si, trgni se! Napravi normalan album.

Mrak. Bubljevi, drum and bass uvod pesme „Little Wonder“. Pali se svetlo na srednjem delu scene. Bowie je pred mikrofonom, u sakou koji liči na britansku zastavu.

BOWIE: Mars happy nation, sit on my karma

Dame meditation, take me away

Little wonder then, little wonder

You little wonder, little wonder you

Sending me so far away, so far away

So far away, so far away, so far away, so far away

So far away, so far away, so far away, so far away

So far away, so so far away, so far away, so far away

So far away, so so far away

Little wonder

You little wonder, you

Little wonder

Opasan ritam postaje agresivni, zaglušujući rejv. Bowie počne da se tresе kao da su neki dsuhovi ušli u njega. Prilazi zidu. Dodiruje ga, opipava, kao da trži neki prolaz, procep, najmanju falinku na njemu. Muzika prestane. Mrak. Dejvidovo zviždukanje melodije pesme „Thursdays Child“. Svetlo. Pred providnim zidom stoji čovek, Bowijeve visine i boje kose, identično obučen kao on., u tamne pantalone i belu košulju. Bowie se pomeri levo, neznanac isto. On imitira njegov odraz u ogledalu.

BOWIE i NEZNANAC (pevaju):

„ All of my life I tried so hard

Doing my best with what I have

Nothing much happened all the same

Monday, Tuesday, Wednesday born

I was Thursdays child“

Muzika stane. Neznamac prinese ruku ustima, napravi pokret kao da je poljubio, potom prinese šaku zidu. Kratko ga dodirne. Bowie dodirne isto mesto samo sa suprotne strane. Neznamac ode. Bowie uzdahne. Zatetura se i stropošta u stolicu. Sedi i duboko diše. Drži šaku na srcu. Masira ga

BOWIE: Nemam pravo da se žalim na svoj život. Stvarno. Ljudi misle da je sjajno biti rok zvezda oženjena supermodelom. I jeste, ali to nije poenta. Bar ne u muzici. Pre mi se činilo da sam ja bio trendseter. Od osamdesetih naovamo osećam kao da više pratim druge nego što drugi prate mene. Drum and bass, techno... To se brzo iscrpi kao inspiracija. Već na sledećem albumu sviram akustičnu gitaru. Zna li da mi je Morisi posvetio pesmu? Njegovi stihovi su: „Bio si dobar u svoje vreme i mi smo ti zahvalni...“ U svoje vreme... Više ne. Još jedan od mnogih znakova koji su govorili jedno te isto – moram da se povučem.

Bowija protrese grč. Pravi pantomimičarski pokret kojim pokušava da srce, koje mu izbija iz grudi, vrati nazad. „Srce“ mu pobegne i on ga drži visoko iznad glave a zatim ga, s teškom mukom, „vrati“ u grudi i „zašije“ a zatim klone. Mrak. Pali se svetlo s leve strane. U studiju, na stolici, sedi voditeljka. S njom je Bowijev obožavalac, onaj isti.

VODITELJKA: I, za kraj, neobična vest. Svetska rok zvezda David Bowie je, nakon pauze od deset godina, objavio svoj novi album „The Next Day“. Iako su mnogi verovali da je, nakon srčanog udara koji je doživeo pre sedam godina, krhkog zdravlja i da se neće vratiti na scenu Bowie nas je još jednom iznenadio. Po mnogima, legendarni muzičar je sve vreme čekao pravi trenutak za svoj povratak i to je uradio na svoj 66. rođendan, sa pesmom „Where Are We Now?“ i najavom novog albuma koji, od danas, možete da kupite preko interneta. Šta vi kažete o tome?

MOMAK: Kako šta? Pa, sve najbolje. Bowie je je ponovo pokazao gde se nalazi. Na vrhu rok panteona gde mu je i mesto. Preslušao sam ovaj album mislim da sam bio prvi među deset ljudi koji su uradili to i mogu vam reći da sam prezadovoljan. Sveže,

snažno, ne melanholično kao prvi singl. Stvarno obećava mnogo. Na nivou njegovih najboljih radova kao što su „Scary Monsters, Super Creeps“ i „Earthling“.

Mrak. Tema iz „The Next Day“. Svetlo na srednjem delu scene. Na sceni je Bowie u odori kakvu je nosio Hrist.

BOWIE: „Listen to the whores he tells her
He fashions paper sculptures of them
Then drags them to the river's bank in the cart
Their soggy paper bodies wash ashore in the dark
And the priest stiff in hate now demanding fun begin
Of his women dressed as men for the pleasure of that priest
Here I am
Not quite dying
My body left to rot in a hollow tree
Its branches throwing shadows
On the gallows for me
And the next day
And the next
And another day“

Muzika stane. Bowie napravi svetačku pozu. Iz mraka mu prilaze Lou Reed, Iggy Pop, Voditeljka, Obožavalac. On ih blagosilja.

BOWIE: Hvala Dženi, hvala Rik, hvala Džimi, hvala Lu. Hvala vam svima. Bog vas blagoslovio. Bog nas blagoslovio! Sve!

Mrak.

KRAJ

